

Γοργίας ἐστὶν ὅδε, καὶ μετέχει τῆς καλλίστης τῶν τεχνῶν. ΣΩ. Καλῶς γε, ὦ Γοργία, φαίνεται Πῶλος 3
 παρεσκευάσθαι εἰς α) λόγους ἀλλὰ γὰρ ὁ ὑπέσχετο
 Χαιρεφῶντι, οὐ ποιεῖ. ΓΟΡ. Τί μάλιτα, ὦ Σώκρατες;
 ΣΩ. Τὸ δὲ β) ἐρωτώμενον οὐ πάνυ μοι φαίνεται ἀποκρίνεσθαι.
 ΓΟΡ. Ἀλλὰ σὺ, εἰ βῆλει, ἔρου αὐτόν. ΣΩ. Οὐκ. εἰ αὐτῷ γε σοὶ βελομένῳ ἐστὶν ἀποκρίνεσθαι ἀλλὰ πολὺ ἂν ἥδιον σέ γ). δῆλος γάρ μοι Πῶλος καὶ ἐξ ὧν εἴρηκεν, ὅτι δ) τὴν καλεσμένην ῥητορικὴν

a) Bas. 2. περὶ λόγους.

b) Particula δὲ aberat ab utroque Codice. Cod. Aug. ἐρωτώμενον. vitiose.

c) Int. ἐροίμην· σὲ autem ex utroque Codice recepi pro vulgato σὺ, quod hic non videtur locum habere posse, dubito an σοι Bas. 2. Ficinus, qui vertit: *a te ipso libentius, quam a Polo quaererem*, etiam σὲ legisse videtur. Accedit Serrani versio: *multo ego libentius te interrogarem*. Caeterum εἰ αὐτῷ γέ σοι βουλομένῳ ἐστὶν dictum est pro εἰ αὐτῷ γέ σοι βούλει. Sic Antiphon Orat. XVI, p. 141. Wechel. *ἂν ὑμῖν ἠδομένοις ἤ*. Plutarchus Lucull. 30. *ἢν δ' ἄσμένῳ ταῦτα τῷ Λυκέλλῳ*. Vid. Fischer. V. C. ad Phaed. 24, 13. et quos ibi laudat, et de coniunctione Pronominis αὐτῷ cum Pronominibus personalibus ad Phaed. 3, 29.

d) Δῆλος — μοι Πῶλος — ὅτι posita sunt pro δῆλόν μοι ἐστὶν ὅτι Πῶλος. Sic enim a Graecis Adiectivum, quod neutro genere debuisse poni, ad nomen sequens refertur, ita ut ei in genere respondeat. Alias ponitur loco particulae ὅτι cum suo verbo Participium, ut, si Platoni placuisset hanc rationem sequi, scribere potuisset *δῆλός μοι ἐστὶ Πῶλος μεμελετηκώς*. Iubet etiam Plato tum Adiectivum sequi Infinitivum, ut S. 76. *δίκαιος γὰρ εἰ — διατελεῖν ἂ νοεῖς λόγων Decet enim te dicere pergere, quae sentias*. Insolentior est forma, quae Sed. hac extrema legitur. *εἰσι — ἔνιαι τῶν ἀποκρίσεων ἀναγκαῖαι διὰ μακρῶν τοῦς λόγους ποιῆσθαι*.